

vækkes og styrkes i Samfundet, saaledes at den demoraliserende og samfundsødelæggende Boligmangel maa formindskes og helst forsvinde. Jeg har sagt det mange Gange før, at alle Lovbestemmelser om Boligforhold o. s. v. er noget, der har grumme ringe Betydning. Helt undvære dem har vi ikke kunnet, men det maa vistnok siges, at det eneste virkelige Middel er, som jeg har sagt, det, at der bygges Boliger. Jeg skal ogsaa benytte denne Lejlighed her til at rette en indtrængende Appel til alle, der direkte og indirekte kan fremme Boligbyggeriet, om endelig at støtte denne for Samfundet overordentlig vigtige Sag.

Jeg vil med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme og Vedtagelse.

C. F. Sørensen: Det foreliggende Lovforslag angaaende Boligforhold er jo kun en Del af den Række Forslag angaaende Boligspørgsmaalet, som i en længere Periode er blevet behandlet i Boligkommissionen, og hvorom der foreligger en omfangsrig Betænkning. Jeg kan kun paa mit Partis Vegne udtale Beklagelse over, at den højtærede Indenrigsminister ikke har fundet Anledning til at gaa videre end til det Forslag, der nu er til Behandling i dette høje Ting. Thi de Spørgsmaal, som Boligkommissionen har beskæftiget sig med, har været af betydelig mere omfangsrig Natur — jeg nævner Spørgsmaal som Boliganvisningen, som Boligtilsynet, Byplaner og ikke mindst en Financiering af yderligere Boligbyggeri. De Spørgsmaal, jeg her har berørt, er ikke fremkommet i Forslagsform fra den højtærede Indenrigsminister, men de berører jo de Forhold, vi lever under i Øjeblikket, paa en saa alvorlig Maade, at naar de har gennemgaaet en saa nøje Prøvelse og Drøftelse, som Tilfældet har været i Boligkommissionen, forekommer det mig, at Tiden havde været inde til samtidig med dette Forslag at fremkomme med de andre Forslag og søge disse gennemført paa Rigsdagen. At det ikke er sket, staar maaske i Forbindelse med den Grundopfattelse, som gaar igennem Regeringen og det Regeringen tilhørende Parti, Venstre. Der er nemlig eet, som jeg har følt er blevet stærkt understreget — det blev nævnt af den ærede Ordfører for Venstre i det andet høje Ting ved Lovforslagets første Behandling — nemlig Ordet Afvikling. Den ærede Ordfører for Venstre understregede gentagne Gange dette Ord. Selv om han ikke turde indestaa for, at det var sidste Gang, vi fik et Forslag angaaende Huslejeregulering til Behandling,

haabede og troede han, at dette skulde være en Afvikling af Forhold, som ikke længere burde opretholdes, og den højtærede Indenrigsminister har i Dag givet Udtryk for en lignende Opfattelse, idet den højtærede Indenrigsminister i sin Forelæggelsestale for lidt siden sagde, at Bolignøden efter Ministerens Skøn ikke længere var saa grel. Jeg ved ikke, hvilke Forudsætninger den højtærede Indenrigsminister har for at kunne bedømme Boligspørgsmaalet, i hvert Tilfælde i en saa stor By som København, men jeg tror, at den højtærede Ministers Vejledere ikke har været tilstrækkelig inde i dette Spørgsmaal, siden de har bibragt Ministeren den Opfattelse, at Bolignøden ikke mere er saa grel. Det er naturligvis relativt, hvad der er grelt, og hvad der er grellere, hvad der er slemt, og hvad der er værre, o. s. v.. Jeg erkender, at der har været en Periode, da Forholdene var endnu mere fortvivlede end nu, men Forholdene er dog saa grelle i Øjeblikket, at omkring 10 000 Familier mangler Bolig, og at 2—3 Familier er stuvede sammen i 2-Værelses Lejligheder, der er saa ringe, at man vel neppe kan regne de Rum, de opholder sig i, for Boliger. Jeg tror, at man med fuld Ret kan sige, at Boligforholdene, i alt Fald for vort Lands Hovedstads Vedkommende, er i aller højeste Grad fortvivlede, saa fortvivlede, at der gaar store Menneskeverdier til Spilde, for hver Dag disse Boligforhold opretholdes.

Det ærede 2det tingvalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) brugte flere smukke Ord i den Tale, han nys holdt, Ord, som jeg heldt og fuldt kan tiltræde, om gode og smukke Hjem, som det var en Tilfredsstillelse for Mennesker at leve i. Det er udmærket, at det ærede Medlem har sit Blik aabent herfor, og gennem sit flaarige Arbejde i Boligkommissionen har det ærede Medlem jo set og hørt Ting, som mange andre ikke faar Lejlighed til at erfare. Men de smukke Ord er ikke nok, der skal, som det ærede Medlem sluttede med at sige, Handling til, der skal bygges Boliger; alle, der har med disse Forhold at gøre, og som er i Stand til at influere paa disse Spørgsmaal, skal være med til at skabe Betingelser for, at Boligforholdene saa hurtigt som muligt kan blive betydeligt ændret, saaledes at vi kan komme bort fra den slette Tilstand, hvorunder vi nu lever. Thi Forholdene er, som sagt, i aller højeste Grad fortvivlede. Boligerne er ringe, Ernæringsvilkårene er ringe, og desuden staar den store, mindre bemidlede Del af Befolkningen i Øjeblikket overfor saa vanskelige Arbejdsforhold, som den